

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení, konaném dne 5. ledna 2023 v senátě složeném z předsedy Mgr. Tomáše Boučka a přísedících Evy Bažantové a Ladislava Kašpara

takto:

Obžalovaný

■■■■■ ■■■■■

narozený ■■■■■ v ■■■■■ ■■■■■ trvale bytem ■■■■■, okres ■■■■■ toho času ve vazbě ve Věznici ■■■■■

je vinen

že

dne 18.02.2022 v blíže nezjištěnou dobu od 18:00 hodin do 18:40 hodin v ■■■■■ ulici ■■■■■ č.p. ■■■■ přišel do neobydlené, volně přístupné místnosti v přízemí domu s poškozeným nezletilým ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ jehož nízký věk znal a který nebyl schopen se mu i s ohledem na své mentální postižení účinně bránit, za účelem pohlavního uspokojení vytáhl svůj penis z kalhot a následně byl vyrušen ■■■■■ ■■■■■ narozeným ■■■■■ a svého jednání zanechal,

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo ke zneužití bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, čin spáchal na dítěti mladším patnácti let, a kterého se dopustil v úmyslu takový čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

čímž spáchal

pokus zločinu znásilnění dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku a § 40 odst. 1, 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) roků**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 1, 4 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení** psychiatrické ve formě ústavní.

Odůvodnění

1. Z důkazů, provedených v hlavním líčení, byl spolehlivě zjištěn shora uvedený skutkový stav.
2. Obžalovaný vinu zcela popřel. Na svou obhajobu uvedl, že ten den byl stále doma, nevyšel z bytu. Pouze odpoledne nebyl společně s [REDAKCE] [REDAKCE] na poště a na nákupu. Vrátili se před půl čtvrtou. Potom už byli všichni doma a dívali se na seriál Esmeralda. V místnosti, kde se měla trestná činnost stát, nikdy nebyl. O celé věci se dozvěděl až od policie. V závěru hlavního líčení dále uvedl, že před domem viděl postávat neznámého muže, který lidem říkal, že čeká na vlak, ale nikam neodjel. Stále pozoroval dům v [REDAKCE] ulici.
3. Na počátku je třeba říci, že v dané věci se soud vyrovnával s velmi specifickou důkazní situací. Poškozeným je nezletilý chlapec útlého věku, mentálně retardovaný, navíc se závažným sluchovým postižením a také v zásadě němý. Jediným přímým důkazem je pak výpověď jeho bratra (dvojčete). Ostatní důkazy jsou nepřímé či zprostředkované. Přesto soud dospěl k závěru, že po jejich zhodnocení jednotlivě a ve vzájemných souvislostech lze učinit závěr o vině obžalovaného, a to v podobě, uvedené ve výroku rozsudku, tedy odlišně od podané obžaloby.
4. Obžalovaný byl tedy usvědčen především výpovědí nezl. [REDAKCE] [REDAKCE] který část předmětného jednání viděl. Tento uvedl, že [REDAKCE] se klepal, bál se pána, který se jmenuje [REDAKCE] [REDAKCE] bydlí s babičkou [REDAKCE] [REDAKCE] byl s [REDAKCE] v „kumbálku“ v domě, kde bydlí. [REDAKCE] měl „pindíka“ venku a [REDAKCE] se klepal. Stáli v domečku daleko od sebe. [REDAKCE] měl sundané kalhoty až na zem. [REDAKCE] měl na sobě „slipečky“, nebyl nahatý. [REDAKCE] dal svědkovi 20 Kč, aby neřekl, co viděl, a šel si za to koupit žvýkačky. Když se vrátil z obchodu do domu, tak [REDAKCE] byl v kumbálku, plakal tam. [REDAKCE] mu řekl, že mu [REDAKCE] dal „pindíka“ na břicho. S [REDAKCE] si normálně povídá a rozumí mu, [REDAKCE] mu odezírá z pusinky. Svědek [REDAKCE] nemá rád, protože je velký. [REDAKCE] taky ne.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová

5. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že ona se [REDAKCE] štitila. On chtěl hodně objímat děti, jí se to nelíbilo. Ten den [REDAKCE] přišel k ní domů, ukázal, že chce jíst. Pak šla ke své sestře [REDAKCE] domů na návštěvu. U té sestry byla asi pět minut, přesně neví. Pak šla domů a před jejich domem u kumbálu v přízemí, bylo asi tak 10-15 dětí. Volaly ven [REDAKCE]. On nechtěl, bál se. Děti jí říkaly: "Teto pojď, [REDAKCE] tam spí a nechce jít ven, on se bojí." Ona tedy šla do chodby domu, otevřela dveře do kumbálu v přízemí a v rohu viděla [REDAKCE] jak sedí na zadku, zkroutený a ukazoval rukama, že k ní nechce jít. Jen ukazoval rukama, byl zamlklý, nic neříkal. Nebrečel. Byl oblečený, měl na sobě džíny nebo kalhoty, tričko a bundu měl na sobě naruby. Ona a dva kluci od sousedky ho vytáhli ven, on šel sám. Viděla, že má jakoby mokré kalhoty v rozkroku, napadlo jí, že se počůral a styděl se jít mezi děti. Ona pak šla k sobě domů. Asi za deset minut po tom přišla [REDAKCE] i s [REDAKCE] a řekla, že [REDAKCE] není počůraný. [REDAKCE] na to sahala a říkala, že je to sperma. Její přítel si na to sáhl také rukou a čichl si k prstu a řekl, že to je sperma. Potom [REDAKCE] volala policii. Pak [REDAKCE] vzali s sebou a vezli ho do nemocnice. Potom přijela policie znovu a odvezli si [REDAKCE]. [REDAKCE] se ho ptala, proč to udělal, nosil ho do školky apod. [REDAKCE] se začal smát. Ona se pak ptala dětí, které tam byly, co se [REDAKCE] stalo a kdo mu to udělal. Děti říkaly, že nic neviděly. [REDAKCE] se potom rozpovídal, ale jak je mu špatně rozumět, tak nevěděli, co říká. Mluvil pořád o [REDAKCE]. Říkal pořád: "[REDAKCE] tam stát." "[REDAKCE] tam dívat na pána." Pořád opakoval také u dědy nahoře, jako že tam bydlí. [REDAKCE] se potom ptala [REDAKCE] jestli je to pravda, že tam byl, a [REDAKCE] řekl, že ano. [REDAKCE] řekl, že nebyl uvnitř, ale na chodbě za dveřmi a koukal dovnitř dírou ve dveřích, co s ním ten pán dělá. Ten pán mu prý dal 20,- Kč, aby si něco koupil. On si to vzal a šel pryč. [REDAKCE] říkal, že ten pán měl sundané kalhoty a že měl [REDAKCE] něco dělat přirozením po těle. Druhý den k nim přišla policie v uniformě a ukazovali jim fotky z kamer, na těch fotkách byl vidět chlap, byla to jen postava. Nikoho na té fotce nepoznali, nebylo mu vidět do obličeje. [REDAKCE] hned řekla, že to byl [REDAKCE] na té fotce, byla to podobná postava, výška a měl podobnou bundu, ale do obličeje mu vidět nešlo. [REDAKCE] ještě ten večer pustili domů. Když byl [REDAKCE] odpoledne okolo 16:00 hodin u nich doma a jedl, ten flek na kalhotách určitě ještě neměl a měl na sobě normálně oblečenou bundu a potom jí měl oblečenou naruby. [REDAKCE] ještě říkal, že ten chlap měl z toho kumbálu vyskočit oknem, že nešel dveřmi.
6. V hlavním líčení na této výpovědi setrvala a doplnila, že byla u sdělení nezl. [REDAKCE] že v kumbálu byl muž, který měl bundu s kapucí a měl vyskočit oknem.
7. Svědek [REDAKCE] uvedl, že dřív byl [REDAKCE] normální, poslední dobou mu přišel divný, více si všímal dětí, přítelkyně ho musela občas okřiknout. K předmětnému dni uvedl, že přišla [REDAKCE] se svou sestrou [REDAKCE] a s [REDAKCE] a chtěly, ať se jde podívat, co má [REDAKCE] na kalhotách. Svědek se podíval a hned volali policii, on viděl na kalhotách u [REDAKCE] sperma. [REDAKCE] to sperma měl v oblasti třísel a v okolí rozkroku. Svědek na tu skvrnu sahal, čichl si k ruce a poznal, že se jedná o sperma. Pak se to řešilo, [REDAKCE] rukou ukazoval, co se mu stalo, ukazoval na svoje břicho, že mu někdo něco dělal na břiše, přejížděl svou rukou zespodu nahoru. Pak také ukazoval, že [REDAKCE] dal peníze. Z toho pochopili, že [REDAKCE] u toho asi byl. [REDAKCE] řekl, že mu dal peníze. Ten první den si to s [REDAKCE] nepropojili. Oni se jich ten první den neptali, jestli to náhodou nebyl [REDAKCE]. Ze strany dětí nebyl žádný náznak, že by to mohl být [REDAKCE]. Druhý den čekali na bratra [REDAKCE] partnera [REDAKCE] až přijede z práce domů. Když přijel bratr, tak se hned [REDAKCE] a [REDAKCE] zeptal, co se stalo, on si s nimi nejvíce rozumí. [REDAKCE] nemluví, [REDAKCE] mluví, ale stydí se. [REDAKCE] mával rukama a brácha mu asi rozuměl, svědek u tohoto přímo nebyl, bratr si [REDAKCE] a [REDAKCE] vzal stranou do kuchyně. Potom bratr odešel s [REDAKCE] a [REDAKCE] z bytu a šli do bytu jeho matky [REDAKCE]. Svědek šel za nimi. Tam byli jeho matka [REDAKCE] otec [REDAKCE] a [REDAKCE]. Bratr [REDAKCE] se obou synů před ním zeptal, jestli to udělal [REDAKCE] přímo takto se jich zeptal a [REDAKCE] začal ukazovat, že to byl on, ukazoval přímo na [REDAKCE]. [REDAKCE] potom se k [REDAKCE] připojil i [REDAKCE] který řekl: "Jo táto, byl to on a dal mi dvacet korun." V tu chvíli bratr po [REDAKCE] vyskočil, dal mu dvě facky. [REDAKCE] nic neříkal, nijak se k

tomu nevyjádřil. On se později dozvěděl, že ten člověk, který asi ublížil [REDAKCE] měl vyskočit z okna toho kumbálu, že to říkaly děti. Děti si v tom kumbále běžně hrají, nikdo jiný než místní si tam podle něj netroufne jít. Když k nim domů [REDAKCE] přišla s [REDAKCE] tak [REDAKCE] měl na sobě kalhoty, asi džíny a bundu. Kalhoty měl na sobě asi normálně, ale bundu měl oblečenou naruby. Pod kalhoty měl spodní prádlo. Pokud jde o to, kolik času uplynulo mezi tím, co jeho přítelkyně odešla do bytu ke své sestře a poté se vrátila zpět domů, tak asi 30-40 minut.

8. Matka poškozeného, svědkyně [REDAKCE] uvedla, že když od ní odcházela (sestra) [REDAKCE] tak na ní děti venku křičely, že [REDAKCE] je v kumbále. Sestra utíkala z bytu ven a svědkyně utíkala za ní. Šly do domu č.p. [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] Sestra hned vlevo v přízemí domu, v neobydlené místnosti, v tom kumbálu, tahala [REDAKCE] z místnosti, kde je bordel. [REDAKCE] se bál, nechtěl z místnosti ven. Odvedli [REDAKCE] k nim domů. Syn byl vystrašený, klepal se. Nic neříkal. Ona se ptala [REDAKCE] co se mu stalo. [REDAKCE] říkal: "Děda tam nahoru, tam nahore." Po chvíli svědkyni došlo, že naznačuje, že je někdo nahore u dědy, kde bydlí její tchýně [REDAKCE] se svým manželem [REDAKCE] kterému děti říkají dědo. Společně s nimi tam bydlel ještě pan [REDAKCE] Toho děti oslovují [REDAKCE] Syn pořád opakoval „děda nahoru“. Měl velký flek v rozkroku a menší vzadu na zadku. Sáhla [REDAKCE] na kalhoty v rozkroku, kde to měl úplně mokré, čerstvé. Když na to sáhla, tak to bylo takové lepkavé, čichla si k prstům a podle vůně poznala, že to smrdí jako sperma. V tu chvíli dostala šok a běžela ven. [REDAKCE] šel s ní. [REDAKCE] říkal: "Tam nahoru děda, [REDAKCE] díval, [REDAKCE] dal peníze." Pak šla za svou sestrou [REDAKCE] tam jí řekla, že se [REDAKCE] něco stalo. Přítel sestry se na [REDAKCE] podíval, koukl se na skvrnu na [REDAKCE] kalhotách, čichl si k tomu a řekl, že má pravdu, že to je sperma. Potom řekl, že má volat policii. Než přijela Policie ČR, tak se [REDAKCE] ptala, co se stalo. Syn [REDAKCE] jí řekl, že [REDAKCE] stál v rohu v tom kumbále, s ním tam měl stát pán s dlouhou modrou bundou. Ten muž měl [REDAKCE] vyndávat „pindíka“ a na břicho mu měl dávat svůj penis. Když ten muž [REDAKCE] viděl, tak mu měl dát peníze. [REDAKCE] řekl, že to byl starý pán, asi [REDAKCE] Svědkyně poté volala policii. Policie brala [REDAKCE] věci, co měl na sobě a vezli [REDAKCE] k doktorovi. Druhý den odpoledne, když se manžel vrátil domů, vzal [REDAKCE] a [REDAKCE] a šli všichni k paní [REDAKCE] Tam byla [REDAKCE] a [REDAKCE] Když přišli do bytu, tak [REDAKCE] ukázal ruku na [REDAKCE] a řekl: "On, on dal [REDAKCE] peníze." [REDAKCE] řekl, že ano, že mu [REDAKCE] dal 20,- Kč. [REDAKCE] koukal zaraženě a nic neřekl. Manžel dal [REDAKCE] facku, zmlátil ho. Manžel potom řekl své matce [REDAKCE] že má zavolat policii, jinak [REDAKCE] zabije. [REDAKCE] poté volala policii. [REDAKCE] bydlel u [REDAKCE] dlouho, asi tak 8-10 let. On byl bezdomovec a ona z něj měla výdělek. [REDAKCE] je divný, takový domácí tvor, sám si pro sebe povídal. Děti třeba lechtal, ale nepřišlo jim, že by byl úchylný. Na větší děti byl většinou zlý, křičel na ně. K menším dětem se choval lépe. [REDAKCE] vodil syna [REDAKCE] ze školky a pryč, protože malý [REDAKCE] (další syn) byl nemocný a ona neměla jinou možnost. Bylo to jenom týden. Syn není němý, mluví, slyší, ale mluví málo. Někdy mluví tak, že mu rozumí, někdy mu nerozumí. Někdy jen ukazuje, snaží se. S dětmi vůbec nemluví, mluví rychle, proto mu děti nerozumí. Lékařka řekla, že hluchý není. Syn jí k věci řekl jen to, že si ukázal na svého „pindíka“ a na břicho a pak ukazoval na byt babičky. V ten den měl [REDAKCE] na sobě bundu, zelené džíny a tričko. Bundu a kalhoty si vzala policie, tričko svědkyně vyhodila. Měl na sobě ještě slipy, ale když přišel domů, tak je neměl. Neví, kde ty slipy jsou. Na tu skvrnu na kalhotách sahala ona a její švagr [REDAKCE] nikdo jiný. Dále svědkyně doplnila, že policie jí ukazovala fotky z kamer, kde byl dům č.p. [REDAKCE] a u toho stála osoba z profilu, která měla dlouhou modrou bundu. Ona hned poznala [REDAKCE] Řekla to tomu policistovi. Neví, jestli to [REDAKCE] řekl první den, když se to stalo, nebo ten druhý den, má v tom zmatek.
9. Otec poškozeného, svědek [REDAKCE] uvedl, že byl v práci v [REDAKCE] Manželka mu volala a řekla, že zneužili [REDAKCE] Později mu řekla, že to byl [REDAKCE] co bydlí u jeho mámy. On ani neví, co [REDAKCE] měl [REDAKCE] udělat. Manželka mu říkala, že se [REDAKCE] měl na [REDAKCE] udělat, že na něj udělal sperma, potom mu druhý den bratr ještě řekl, že [REDAKCE] dával „pind'oura“ [REDAKCE] do pusy. Když přijel domů, tak [REDAKCE] a [REDAKCE] řekl, aby se oblékli a ukázali mu, kdo to

█████ udělal. █████ šel z bytu první, █████ šel za ním a svědek šel za nimi. Kluci šli k jeho mamě do vedlejšího vchodu. Svědek se █████ ptal, kdo mu dal peníze, a █████ ukázal na █████ Potom █████ ukázal rukou na spodní část těla a █████ sám zvedl ruku a ukázal na █████ V tu chvíli █████ od něj dostal dvě facky a svědek na něj řval. Kluci utekli z bytu. █████ nic neříkal, smál se mu. █████ █████ zná od █████ roků, tehdy se jim █████ představil jako █████ a začal u nich bydlet. Bydlel u nich asi tři roky, pak odešel. Nyní bydlí u matky asi 1,5 roku. Jen poslední týden nosil kluka do školky a ze školky ho vyzvedával, protože ho neměl kdo nosit. █████ seká slova, mluví rychle, mluví blbosti. On slyší normálně nebo ukazuje. Když byli u matky v bytě, tak se ho svědek ptal, kdo mu to udělal, █████ řekl "on" a ukázal na █████

10. Z právě citovaných výpovědí je patrné, že konkrétní informace o tom, co se odehrálo na místě činu a kdo je pachatelem, vzešla od nezl. █████ █████ Ten jí bezprostředně poté sdělil dospělým členům rodiny. V rámci svých schopností tuto informaci potvrdil i sám poškozený. Oba chlapci pak shodně označili obžalovaného jako pachatele. Průběh skutku, byť bez identifikace pachatele, pak autenticky demonstuje telefonát matky poškozeného █████ █████ na tísňovou linku policie. Už v tomto telefonátu svědkyně popisuje, co se stalo jejímu synovi.
11. Soud nezjistil, že by kdokoli ze svědků měl motiv poškodit obžalovaného. Vztah dospělých členů rodiny k němu byl v podstatě lhostejný, považovali ho za někoho, kdo bydlel u manželů █████ starších. Výpověď nezl. █████ █████ je třeba považovat za autentickou, a to právě vzhledem k jeho útlému věku a určité jednoduchosti sdělení. Jeho výpověď je velmi strohá, jednoduchá, obsahuje pouze základní sdělení. A právě proto soud uzavřel, že není smyšlená ani iniciovaná jinou osobou. Svědek totiž nepopisuje přímý fyzický kontakt obžalovaného s poškozeným, ač by tak v případě nepravdivé výpovědi nepochybně činit mohl.
12. Svým blízkým sdělili chlapci uvedené informace ještě před tím, než byla známe informace, že obžalovaný byl v minulosti pro obdobnou trestnou činnost odsouzen. Mělo se tak stát ze strany policie až po prvním zajištění obžalovaného. Proto nelze přijmout obhajobu obžalovaného, že nezl. █████ █████ a další svědci byli touto informací ovlivněni.
13. Soud si je samozřejmě vědom toho, že příbuzní poškozeného tvrdí, že i od něj samotného měli nějaké informace o činu a jeho pachateli, na druhé straně znalkyně psychologka v hlavním líčení uvedla, že s poškozeným nelze žádným způsobem komunikovat. Soud ovšem nemůže pominout fakt, že znalkyně je pro poškozeného zcela cizí člověk a tato skutečnost mohla její závěr ovlivnit. Nelze totiž vyloučit, že nejbližší členové rodiny jsou schopni se s poškozeným dorozumět. Jsou zvyklí na jeho vyjadřování, dokáží pochopit jeho gesta. Navíc je jisté rozdíly mezi komunikací v domácím prostředí a při vyšetření znalkyní. Jinými slovy, vyjádření znalkyně soud nepovažuje za důkaz toho, že by poškozený nemohl sdělit dalším svědkům to, co uvádějí.
14. Dále je třeba analyzovat obhajobu obžalovaného z hlediska jeho alibi na inkriminovanou dobu. Jak již bylo výše řečeno, obžalovaný tvrdí, že po půl čtvrté se již nevzdálil z domova.
15. Svědek █████ █████ starší připustil, že obžalovaný odešel z domova, ovšem nedokázal spolehlivě určit, kdy se tak stalo. Tvrdil, že to bylo mezi 13:30 a 17:00 hodin. Dále tvrdil, že po seriálu Esmeralda se již nevzdálil. Podle svědka přišli už policisté, resp. přišli ještě během vysílání seriálu.
16. Toto tvrzení svědka se však objektivně nemůže zakládat na pravdě. Státní zástupce předložil v hlavním líčení listinu (čl. 405), ze které je patrné, že 18. 2. 2022 byl seriál Esmeralda vysílán od 15:55 hodin do 17:55 hodin. Z protokolu o zadržení (čl. 72) je patrné, že obžalovaný byl poprvé zadržen až ve 21:55 hodin.

17. Svědkyně [REDACTED] se vůbec nedokázala vyjádřit k tomu, zda obžalovaný byl či nebyl venku a kdy to případně bylo.
18. Lze tedy uzavřít, že tito svědci rozhodně nepotvrzují obhajobu obžalovaného, že se ve večerních hodinách vůbec nevzdálil z bytu, na druhé straně se nelze spolehnout na časové údaje, které uvádějí.
19. Soud měl k dispozici další důležitý důkaz, kterým je kamerový záznam domu v [REDACTED] ulici. Ze záznamu je patrné, že v čase 18:23 hodin se v prostoru vchodu č.p. [REDACTED] pohybuje dospělá osoba, oblečená do delší modré bundy a světlých kalhot. Soud nemůže tvrdit, že se jedná o obžalovaného, to ze záznamu nelze určit. Na druhé straně v kontextu dalších důkazů to nelze vyloučit. Je třeba zdůraznit, že ze svědeckých výpovědí vyplývá, že obžalovaný byl v podstatě bezdomovec, který disponoval pouze několika málo kusu oblečení. Svědkyně [REDACTED] uvedla, že mu kupovala světlé džíny. Více svědků uvedlo, že měl modrou bundu. Tu ostatně obžalovaný nosil i na počátku hlavního líčení do jednací síně a svědkyně [REDACTED] potvrdila, že ji měl už v době, kdy se mělo dojít k trestnému činu. Dále je třeba zdůraznit, že žádného dalšího osamělého muže, o kterém hovoří obžalovaný ve své obhajobě, kamerový systém nezachytil.
20. Na základě provedených důkazů se naopak nepodařilo prokázat to, co původně obsahoval popis skutku v obžalobě, tedy že by obžalovaný pokládal poškozenému penis na břicho a masturboval a následně ejakuloval na poškozeného. Je nepochybné, že poté, co byl nalezen poškozený v oné místnosti, byla na jeho kalhotách zjištěna rozsáhlá skvrna. Ta je zachycena i na fotodokumentaci (čl. 15). Svědci [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] ale především [REDACTED] [REDACTED] vypověděli, že tuto skvrnu identifikovali pohmatem a čichem jako sperma. Na čl. 17 je fotografie orientačního testu na přítomnost spermatu, který reagoval pozitivně. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie – sérologie však vyplývá, že stopy spermatu ve skvrně nalezeny nebyly. Zpracovatelka posudku byla obsáhle vyslechnuta v hlavním líčení a jednoznačně uvedla, že při analýze byly použity tak spolehlivé a různorodé metody, které by sperma musely prokázat. To vše za situace, kdy by vzorek nebyl znehodnocen, např. vyčištěním. To se ale nestalo. Matka poškozeného vydala policii kalhoty, aniž by s nimi nějak manipulovala.
21. Na druhé straně zpracovatelka posudku připustila, že orientační testy mohou být chybové a mohou vykazovat falešnou pozitivitu.
22. Právě popsanou důkazní situaci musel soud vyhodnotit ve prospěch obžalovaného. neexistuje žádný spolehlivý důkaz, že by obžalovaný v přítomnosti poškozeného skutečně masturboval a ejakuloval na jeho tělo (kalhoty). Sám svědek [REDACTED] [REDACTED] toto neviděl, viděl pouze obnaženého obžalovaného a obnaženého poškozeného v jedné místnosti.
23. K obžalovanému byl vypracován znalecký posudek z psychiatrie, sexuologie a psychologie.
24. Podle znalkyně z psychiatrie a sexuologie trpí a v době činu trpěl mentální retardací. Jde o celoživotní postižení, nelze jej změnit. Nebyla diagnostikována sexuální deviace. Posuzovaný je při mentální retardaci snadno vzrušitelný různými objekty i aktivitou. Pokud se jednání dopustil, vycházelo z jeho snadné navoditelnosti, vzrušitelnosti, byť i nepreferovaným sexuálním objektem při diagnóze mentální retardace spojené s nezralostí. Rozpoznávací schopnosti lze hodnotit jako plně zachovalé, obviněný i přes svůj mentální handicap ví, že takové chování není přípustné. Ovládací schopnosti byly sniženy, a to forenzně významně v důsledku mentálního handicapu spojeného s celkovou nezralostí psychosociální i psychosexuální. Je doporučováno ochranné psychiatrické léčení v ústavní formě, když ambulantní forma se ukázala jako nedostačující. Omezeně úměrně svému intelektu chápe smysl trestního řízení a případného trestu.

- Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová

a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu obvykle bývá např. u osob trpících duševní chorobou, pro niž nechápou význam pachatelova jednání, anebo u dětí či osob mentálně zaostalých, které nemají dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byly schopny posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku apod. V takových případech bezbrannosti se jedná o psychickou bezbrannost, v důsledku níž oběť často nechápe, co se po ní požaduje, resp. co je smyslem jednání pachatele, nebo není způsobilá vůbec domyslet a vyhodnotit důsledky takového jednání atd.

31. V tomto případě poškozený splňuje hned několik znaků bezbrannosti najednou. Jedná se o dítě útlého věku, mentálně retardované, navíc smyslově postižené.
32. Obžalovaný pak nepochybně znal věk poškozeného. Žil v rodině jeho prarodičů, navíc jej občasné vodil do [REDAKCE] Nemluvě o vizáži poškozeného, který je opravdu velmi nízkého věku.
33. Při rozhodování o trestu vycházel soud ze všech skutečností, uvedených v § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku.
34. Soud u obžalovaného neshledal žádné polehčující okolnosti. Naopak mu přitěžuje, že pro stejnou trestnou činnost byl již v minulosti odsouzen a trestný čin spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení. Byl totiž uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 3.12.2020, sp.zn. 3 T 14/2020 pokusem zločinu znásilnění dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se stanovením zkušební doby na čtyři roky. Ta počala běžet právní mocí rozsudku dne 3.12.2020. Trestná činnost tehdy spočívala v tom, že odvedl nezletilou dívku do lesa a snažil se jí obnažit a osahávat. Poškozená však utekla. Obžalovanému bylo současně uloženo ochranné léčení psychiatrické ambulantní. K osobě obžalovaného bylo dále zjištěno, že je svobodný, bezdětný, před vzetím do vazby nebyl nikde zaměstnán. Až na jedu absenci se řádně podroboval ambulantní psychiatrické léčbě.
35. Jak už bylo výše konstatováno, spáchal obžalovaný trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti. Znalkyně konstatovala, že ovládací schopnosti byly sniženy, a to forenzně významně v důsledku mentálního handicapu spojeného s celkovou nezralostí psychosociální i psychosexuální. Navrhla současně ochranné léčení ústavní formou, když ambulantní forma se ukázala jako nedostatečná.
36. Soud se s tímto závěrem znalkyně zcela ztotožnil. Přestože obžalovaný řádně vykonával ambulantní léčbu, nebyl schopen se zdržet další trestné činnosti stejného charakteru. Přitom jeho nezdrženlivost, vedoucí k opakovaným deliktům, vyplývá právě z jeho osobnostního nastavení. Nezbyvá tedy, než na obžalovaného působit přísnější formou léčení, tedy ústavní. Soud je přesvědčen, že struktura osobnosti a jeho mentální hendikep jsou prvotní a nejvýraznější příčinou opakovaného deliktního jednání obžalovaného a je potřeba na něj působit především ochrannou léčbou, nikoli exemplárním trestem odnětí svobody. Trestní zákoník dává v § 40 odst. 1, 2 možnost uložit pachateli trest, mimořádně snižený pod spodní hranici zákonné trestní sazby, pokud trestnou činnost spáchal ve stavu zmenšené přičetnosti a je mu současně ukládáno ochranné léčení. Toto ustanovení tedy soud nyní z uvedených důvodů využil. Výměra trestu však nemohla být nižší s ohledem na speciální recidivu, navíc ve zkušební době podmíněného odsouzení a navzdory dohledu probační a mediační služby.
37. Pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, neboť u něj nebyly splněny konkrétní podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, uvedené v § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.

Poučení

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze.

Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený má možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění obžalovaného z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Plzeň dne 5. ledna 2023

Mgr. Tomáš Bouček, v.r.
předseda senátu
Krajského soudu v Plzni

Shodu s prvopisem potvrzuje Mgr. Jiřina Pavlovičová